

ΑΠ 865/2022. Ένδικο μέσο και έννομο συμφέρον. Απαράδεκτο το ένδικο μέσο, εάν ο ασκών αυτό δεν επιδιώκει ορισμένο όφελος επιδιώκοντας τη βελτίωση της θέσης του.

«...κατά το άρθρο 464 εδ. β' ν. ΚΠΔ (όμοιο με το άρθρο 463 του προϊσχύσαντος ΚΠΔ) είναι απαραίτητο ο δικαιούμενος να έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση του ενδίκου μέσου. Δηλαδή αφενός μεν πρέπει να υφίσταται **βλάβη**, όχι απλώς ηθική (Ολ ΑΠ 1244/1986, ΑΠ 539/2018, 226/2018), αφετέρου δε να **επιδιώκει ορισμένο όφελος δικονομικό ή ουσιαστικό** από την παραδοχή του ενδίκου μέσου, αναμένοντας βελτίωση της θέσης του από την ευδοκίμησή του και εν τέλει το έννομο συμφέρον **πρέπει να είναι ατομικό**, να συνάπτεται δηλαδή με το πρόσωπο του ασκούντος το ένδικο μέσο και όχι άλλου διαδίκου, όπως συμμετόχου (ΑΠ 502/2019, 998/2016). Μάλιστα το έννομο συμφέρον απαιτείται για την προβολή εκάστου αναιρετικού λόγου (ΑΠ 1568/2018) και αυτό πρέπει να προσδιορίζεται σαφώς και ορισμένα στην έκθεση άσκησης του ενδίκου μέσου, διαφορετικά αυτό κηρύσσεται απαράδεκτο (ΑΠ 998/2016). Έτσι είναι σαφές, ότι **δεν έχει έννομο συμφέρον ο αναιρεσείων που επικαλείται απόλυτη ακυρότητα της απόφασης για κακή παράσταση πολιτικής αγωγής, εφόσον η σχετική δήλωση έγινε μόνο εναντίον του συμμετόχου συγκατηγορουμένου του (ΑΠ 359/2016).**

...»